

«Θέλεις να γίνεις Άγιος»; (αρχιμ. Ιάκωβος Κανάκης, Πρωτοσύγκελλος Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στο ερώτημα αυτό η απάντηση είναι καταφατική. Πώς επιτυγχάνεται όμως αυτό; Φαίνεται να είναι δύσκολο και ζητούμενο, αλλά θα δούμε ότι δεν είναι ζητούμενο. Από την διδασκαλία των αγίων Πατέρων μας είναι παραδεδομένος ο τρόπος που ο άνθρωπος φθάνει στην αγιότητα, στον τελικό δηλαδή σκοπό του.

Υπάρχει πράγματι μία οδός, που οδηγεί στον Θεό και η οδός αυτή είναι η οδός της Εκκλησίας. Στην Αγία Γραφή, που είναι κείμενο εμπειριών «αυτοπτών» και «αυτηκόων» μαρτύρων της Αλήθειας, διαβάζουμε ότι και ο Χριστός ονομάζεται οδός («Εγώ εἰμι ἡ ὁδός...» Ἰω.14,6). Αφού λοιπόν ο Χριστός είναι δρόμος καταλαβαίνουμε ότι και η αγιότητα είναι μια συνεχής κατάσταση που δεν έχει τέλος. Ποτέ δηλαδή δεν σταματάς την προσπάθεια, αλλά αντίθετα συνεχώς, όσο βρίσκεσαι στην ζωή, συνεχώς προσπαθείς. Έτσι η ίδια η αγιότητα είναι δρόμος! Μην ξεχνάμε ότι το πρώτο όνομα των χριστιανών ήταν οι «ἐπί τῆς ὁδοῦ». Το πρώτο στοιχείο που ήθελα να σας επισημάνω είναι αυτό ακριβώς, ότι η πορεία προς την αγιότητα είναι δρόμος, άρα δεν πρόκειται για μια στατική κατάσταση, αλλά για μια πορεία με συνεχή προσπάθεια μέχρι ο άνθρωπος να κλείσει τα μάτια του για τον κόσμο αυτό.

Είπαμε λοιπόν για την πορεία προς τον Θεό. Ας πούμε κάτι για εμάς τους ανθρώπους. Το δεύτερο σημαντικό βήμα για τον χριστιανό είναι η προσπάθεια να ακολουθήσει αυτόν τον δρόμο. Με σαφήνεια έχουν καταγράψει στα κείμενά τους οι άγιοι, ότι ο άνθρωπος μετά την πτώση δυσκολεύεται να διαβεί αυτόν τον δρόμο γιατί ρέπει προς τα πονηρά εκ νεότητος αυτού ή όπως ψάλλουμε «έκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη...». Ζει μια παρά φύση κατάσταση, μια κοπιαστική ζωή, αφού η ψυχή του έχει πάθη και βιώνει τα αποτελέσματα αυτών των παθών που λέγονται αμαρτήματα. Τα πάθη λοιπόν είναι οι ρίζες και οι αμαρτίες οι καρποί. Ο αγώνας, η προσπάθεια λοιπόν του πιστού, είναι η εκρίζωση αυτών των παθών. Αυτό βέβαια ακούγεται θεωρητικό και απλό. Δεν είναι όμως, αφού ο άνθρωπος έρχεται σε αυτήν την περίπτωση σε αντίθεση με τον ίδιο του τον εαυτό. Ίσως είναι το πιο δύσκολο εγχείρημα της ζωής του, να έρθει δηλαδή κάποιος σε σύγκρουση με τον ίδιο του τον εαυτό.

Αν πάντως πάρεις την απόφαση αυτή να βαδίσεις αυτήν την στράτα, τότε χρειάζεσαι βοήθεια. Δεν μπορείς να το καταφέρεις μόνος σου. Χρειάζεται να εμπιστευθείς την πορεία σου σε έναν πνευματικό πατέρα. Είναι το πρόσωπο που θα σε οδηγήσει με ασφάλεια στον σκοπό αυτό. Και γι' αυτό χρειάζεται να κάνεις καρδιακή προσευχή για να σου δοθεί αυτό το μεγάλο δώρο, δηλαδή να σου στείλει ο Θεός ως δώρο, αυτό το πρόσωπο που θα αναλάβει το δύσκολο αυτό έργο.

Με την σειρά του εκείνος, με την Χάρη του Θεού, θα εντοπίσει τα πάθη που υπάρχουν μέσα σου και θα ξεκινήσει την θεραπεία σου, η οποία δεν είναι πάντα ανώδυνη ή καλύτερα σχεδόν πάντα είναι επώδυνη, για τον λόγο που είπαμε, για το ότι δηλαδή καλείσαι να μην θωπεύεις πλέον τον εαυτό σου, αλλά να τον ελέγχεις, να μην τον δικαιολογείς, αλλά να τον βάζεις στην διαδικασία της αυτοκριτικής. Εκείνος θα σου προτείνει φάρμακα για την γιατρεία σου, όσα δηλαδή η Παράδοση της Εκκλησίας προτείνει για την κάθε περίπτωση, έχοντας στον νου του τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς σου.

Στην πνευματική αυτή προσπάθεια δεν είναι φυσικά αμέτοχος ο Θεός και εσύ δεν είσαι μόνος. Αυτός θα κατευθύνει τα πράγματα, Αυτός θα σε ενισχύει στον αγώνα, Αυτός θα σε βοηθάει να φθάσεις στον σκοπό σου.

Σε τι ακριβώς θα σε βοηθήσει;

Βασικός σκοπός της πνευματικής πορείας είναι η απόκτηση της ταπείνωσης και η απομάκρυνση από τον εγωισμό. Δύο λοιπόν είναι οι πηγές του οδοιπόρου στον δρόμο που αναφέραμε. Φροντίζεις να ξεδιψάς από τα καθαρά καί κρυστάλλινα νερά της Πηγής που λέγεται ταπείνωση και απομακρύνεσαι από τα λασπωμένα νερά της άλλης πηγής που λέγεται εγωισμός, υπερηφάνεια, φιλαυτία κτλ. Ο Θεός καθημερινά θα σου δίνει ευκαιρίες για να ταπεινωθείς και για να απελευθερωθείς από τα δεσμά της υπερηφάνειας. Στην δουλειά σου, στην καθημερινότητά σου θα γίνεται αυτό. Έτσι αν πολλές φορές η φιλαυτία θα σου θολώνει το νου και δεν θα αναγνωρίζεις τις ευκαιρίες αυτές, φρόντισε να καθαρίζουν τα μάτια σου, να μένουν ανοικτά και να παρακολουθείς αυτά που θα γίνονται.

Σιγά-σιγά, μέρα με την ημέρα η συνεργασία αυτή του Θεού, του πνευματικού και φυσικά η δική σου θα αποδίδει καρπούς και θα το νιώθεις.

Παράλληλα με αυτά χρειάζεται να ζεις μέσα σε μια ανάλογη ατμόσφαιρα. Την ατμόσφαιρα αυτή συνθέτουν η συμμετοχή σου στην λατρεία της εκκλησίας, στα μυστήριά της και κυρίως στην Θεία Λειτουργία που είναι Το Μυστήριο. Ακόμα θα βοηθήσει πολύ η κατά μόνας προσευχή σου (χαιρετισμοί της Παναγίας, ο Παρακλητικός της κανόνας, όπως και οι παρακλήσεις άλλων αγίων). Η μελέτη της

Αγίας Γραφής και άλλων πατερικών βιβλίων, βοηθάει και αυτή με την σειρά της στην δημιουργία της ατμόσφαιρας. Η ελεημοσύνη επίσης (όχι μόνο με χρήματα) ως προσφορά αγάπης σε ανθρώπους που το έχουν ανάγκη θα σε ενισχύσει. Αν για παράδειγμα επισκεφθείς ένα ίδρυμα με ορφανά παιδιά, ένα νοσοκομείο για να στηρίξεις έναν ασθενή. Αυτά αποτελούν δείγματα πραγματικής ελεημοσύνης, και από αυτά λοιπόν θα βοηθηθείς πολύ.

Τέλος, υπάρχει κάτι που μπορεί να σου δώσει την μεγαλύτερη ώθηση, που μπορεί να σε εκτοξεύσει πραγματικά. *Να μην κατηγορείς ποτέ κανέναν!* Αυτή είναι η πεμπτουσία της Πίστης μας. Αυτό είναι θα έλεγα το κοινό «μυστικό της επιτυχίας». Για όλους και για όλα μια καλή σκέψη, έναν καλόν λογισμό, και τότε θα κατοικήσει μέσα σου ο Χριστός, αυτό λέγεται αγιότητα. Έτσι θα ζεις την αγιότητα και θα οδηγήσε -σχεδόν χωρίς να το καταλάβεις- στην σωτηρία της ψυχής σου.

Επειδή αυτό δεν είναι εύκολο να το πετύχουμε, αφού έχουμε μάθει να λέμε συνήθως ότι για όλα φταίνει οι άλλοι- χρειαζόμαστε καί πάλι βοήθεια. Θα μας την προσφέρει αυτή που επικαλούμαστε στην προσευχή μας, που την θυμόμαστε τουλάχιστον στίς δύσκολες στιγμές μας, είναι η ίδια που βρίσκεται κοντά μας με τα ιερά εικόνισματά της. Είναι η Παναγία! Αυτήν έχουμε πάντοτε μπροστά μας και στις σκέψεις μας. Νά έχουμε στο νού μας αυτό: Η Παναγία που είναι το πρόσωπο της σιωπής και της υπακοής έχει να μας πεί πάρα πολλά για τον δρόμο που άνοιξε ο Υιός της. Αυτή θα μας βοηθήσει να πετύχουμε τον σκοπό μας, αφού απευθυνόμενοι στο Χριστό λέμε «δια της Θεοτόκου ελέησον ημάς»!